

Dosarul nr. 2ra-xx89/xx

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central (jud.: S. Bragarenco)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: L. Bulgac, V. Buhnaci, V. Sîrbu)

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Ilona Sîrbu împotriva Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, intervenienți accesorii Procuratura raionului Căușeni și Inspectoratul de Poliție Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, precum și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Ilona Sîrbu și s-a menținut hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 02 iulie xx18, Ilona Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, intervenienți accesorii Procuratura raionului Căușeni și Inspectoratul de Poliție Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 16 mai xxxx a fost începută urmărirea penală în cauza penală nr. xxxxxxxx de către SUP IP Căușeni, în temeiul art. xx1¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, pe faptul, că la xx mai xxxx în jurul orelor xx:xx, în or. Căușeni, str. Xxx și Xxxxxxx xx, blocul nr. xx, cetățeanul Sîrbu Vladislav Tudor a fost maltratată de către fosta soție Sîrbu Ilona Serghei, prin care xxxxxx i-a fost

cauzat conform raportului de constatare xxxxxx-xxxxxx nr. xxx/D din xx mai xxxx o xxxxxx xxxxxx xxxxxx.

Ilona Sîrbu a relatat că prin ordonanța din 18 mai xxxx, a fost recunoscută în calitate de bănuită, iar la 14 august xxxx a fost pusă sub învinuire, incriminându-i-se comiterea infracțiunii prevăzute la art. xx1¹ alin. (2) lit. c) Cod penal. Ulterior, la 27 decembrie xxxx, prin ordonanța procurorului din cadrul Procuraturii raionului Căușeni, Maria Cojocar, adusă la cunoștință la 01 martie xx18, a fost scoasă de sub urmărire penală, cu clasarea cauzei penale, pe motiv că în acțiunile ei nu se întrevăd elementele componente de infracțiune prevăzute la art. xx1¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece potrivit raportului de expertiză xxxxxx-xxxxxx în comisie nr. 310 din 22 noiembrie xxxx, partea vătămată Sîrbu Vladislav nu a fost lovit cu o țeavă metalică asupra mâinii, fapt prin care ultimului nu i s-au cauzat leziuni corporale, iar declarațiile lui nu și-au găsit justificare. Concluzia medicilor expune, că leziunile corporale, localizarea și caracterul morfologic al fracturii, cât și lipsa leziunilor externe, exclude lovitura cu o țeavă metalică.

Reclamanta a precizat că situația ei cade sub incidența prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Or, conform art. 6 lit. b) din prezenta Lege, dreptul la repararea prejudiciului în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul scoaterii persoanei de sub urmărirea penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare. La fel, Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, nu stabilește drept obligație pusă în sarcina procurorului de a aduce scuze oficiale persoanei care a fost achitată într-o cauză penală, această prerogativă este exercitată exclusiv la solicitarea persoanei achitate, în termen de 15 zile de la data aducerii la cunoștință a ordonanței de clasare.

Ilona Sîrbu a notat că și-a rezervat dreptul de a solicita faptul dat, deoarece acțiunile ilegale admise față de ea, fiind plasată sub statutul de bănuită și învinuit, i-a creat un prejudiciu moral considerabil. Ea având la întreținere un copil minor, fiica Alisa Sîrbu, fiind cetățean cu o reputație ireproșabilă în oraș, fiind consilier în Consiliul or. Căușeni, i-a fost știrbită onoarea și demnitatea de cetățean, precum și a avut nopți nedormite. Copilul minor a fost supus audierilor în condiții speciale, aceasta fiind frustrată psihologic, iar stresurile și șocurile emotive la care a fost supusă în această perioadă cu greu au fost suportate.

Mai mult, reclamanta a specificat că prin ordonanța din 27 decembrie xxxx a Procuraturii r-lui Căușeni, a fost dispusă scoaterea ei de sub urmărirea penală în cauza penală nr. xxxxxxxx privind comiterea infracțiunii prevăzute la art. xx1¹ alin. (2) lit. c) Codul penal, ceea ce în sensul art. 284 alin. (1) Cod de procedură penală constituie act de reabilitare și finalizarea în privința sa a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.

Ilona Sîrbu a solicitat încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul său a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în sumă de 250 000 de lei și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central s-a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Ilona Sîrbu (f.d. 97, 1xx-115).

La 21 august xx19, Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, solicitând admiterea cererii, casarea hotărârii contestate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 03 iunie xxxx a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ilona Sîrbu și s-a menținut hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central (f.d. 171-179).

La 22 iulie xxxx, Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac a declarat recurs împotriva deciziei din 03 iunie xxxx a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate și a hotărârii din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta, în temeiul art. 432 Cod de procedură civilă a notat că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei, interpretându-le în defavoarea sa.

La 10 august xxxx, în adresa intimațiilor și intervențiilor accesorii a fost expediată copia cererii de recurs depusă de către Ilona Sîrbu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. xx0).

La 01 septembrie xxxx, șeful Inspectoratului de Poliție Căușeni, Ion Balcan a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acestuia și menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Ministerul Justiției, Procuratura Generală și intervenientul accesoriu Procuratura raionului Căușeni să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată participanților la proces, la 30 iunie xxxx (f.d. 180), însă date despre recepționarea adecvată a actului judecătoresc contestat, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Prin încheierea din 04 noiembrie xxxx a Curții Supreme de Justiție, cererea dedusă judecării s-a considerat admisibilă pentru a fi examinată în fond.

Verificând decizia din 03 iunie xxxx a Curții de Apel Chișinău și cererea de recurs, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului depus de către Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac, casată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În corespundere cu art. 432 alin. (2), lit. c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a interpretat în mod eronat legea.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele cauzei rezultă că, la 02 iulie xx18, Ilona Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, intervenienți accesorii Procuratura raionului Căușeni și Inspectoratul de Poliție Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu examinarea prezentei cauze, Judecătoria Căușeni, sediul central, prin hotărârea din 15 august xx19 a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Ilona Sîrbu (f.d. 97, 1xx-115).

După examinarea cererii de apel, prin decizia din 03 iunie xxxx a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ilona Sîrbu și s-a menținut hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central (f.d. 171-179).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că reclamanta nu a probat existența faptei ilicite în acțiunile pârâților, or, s-a stabilit cu certitudine că Ilona Sîrbu nu cade sub incidența noțiunii de răspundere penală stabilită de legislatorul național, neexistând o sentință de condamnare în acest sens.

Totodată, Colegiul civil a reținut că, la caz, fiind depusă sesizarea lui Vladislav Sîrbu asupra pretensei fapte prejudiciabile săvârșite de Ilona Sîrbu, organul de urmărire penală a avut obligația de a investiga circumstanțele faptei ce i s-a incriminat, or acest fapt reprezintă garanția unui stat de drept.

Astfel, organul de urmărire a întreprins toate acțiunile de urmărire penală legale, prevăzute de Codul de procedură penală, urmărind scopul legal de a cerceta sub toate aspectele, multilateral și obiectiv circumstanțele cazului. În acest sens, având cuantumul de probe acumulate la acel moment, circumstanțele legale impuneau imperativ efectuarea și în continuare a acțiunilor de urmărire penală pentru elucidarea circumstanțelor cazului, adică administrarea probelor care învinuiesc și care dezvinovătesc persoXxx, ceea ce a și avut loc în speță.

Mai mult, instanța de apel nu a reținut nici alegațiile apelantei precum că prin intentarea în privința sa a urmăririi penale, i-a fost știrbită onoarea și demnitatea de cetățean, având în vedere că conform prevederilor Codului de procedură penală,

urmărirea penală poartă un caracter confidențial, iar reclamanta nu a prezentat careva probe prin care să ateste contrariul.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, deși la examinarea cauzei au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, soluțiile instanțelor ierarhic inferioare în sensul adoptat nu pot fi menținute, fiind rezultate din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

În conformitate cu art. 1 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Articolul 2 alin. (1) din aceeași Lege definește noțiunea de acțiuni ilicite, prin care se atestă că acestea sunt acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenții, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nicio persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau contravenționale (infrațiuni).

Așadar din materialele cauzei se atestă că, prin ordonanța 16 mai xxxx a fost începută urmărirea penală în cauza penală nr. xxxxxxxx de către SUP IP Căușeni pe elementele constitutive ale infrațiunii prevăzute de art. xx1¹ alin (2), lit. c) Cod Penal, pe faptul că, la 02 mai xxxx, în jurul orei 19:55 în or. Căușeni, str. Xxx și Xxxxxxx xx, scara blocului nr. 2, cetățeanul Sîrbu Vladislav Tudor a fost maltratat de către fosta soție Sîrbu Ilona Serghei, fapt prin care xxxxxx, i-a fost cauzat conform raportului de constatare xxxxxx-xxxxxx nr. xxx/D din xx mai xxxx o xxxxxx xxxxxx xxxxxx (f.d. 25).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Căușeni din 18 mai xxxx, Ilona Sîrbu a fost recunoscută în calitate de bănuït pe cauza penală nr. xxxxxxxx pornită în temeiul art. xx1¹ alin (2), lit. c) Codul Penal (f.d. 7), iar la 14 august xxxx a fost pusă sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infrațiunii menționate.

Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Căușeni din 27 decembrie xxxx, Ilona Sîrbu a fost scoasă de sub urmărire penală, cauza penală fiind clasată, deoarece în acțiunile acesteia nu există elementele componente de infrațiune prevăzute de art. xx1¹ alin (2), lit. c) Codul Penal (f.d. 8-11).

Prin urmare, cele relatate denotă incontestabil faptul că Ilona Sîrbu este în drept de a pretinde repararea prejudiciului cauzat în urma acțiunilor ilegale ale organelor de urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În acest sens, instanța de recurs reiterează că în conformitate cu art. 284 alin. (1) și (2), pct. 2) Cod de procedură penală, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală

este actul de reabilitare și finalizare în privința persoanei a oricăror acțiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată. Scoaterea persoanei de sub urmărirea penală are loc când aceasta este bănuit sau învinuit și se constată că: există vreuna din circumstanțele prevăzute la art. 275 pct. 1)–3), inclusiv dacă fapta constituie o contravenție.

Conform art. 65 alin. (4) coroborat cu prevederile art. 64 alin. (2) pct. 23 și art. 23 alin. (3) Cod de procedură penală, persoana achitată sau în privința căreia s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale pe temei de reabilitare are dreptul să fie repusă în drepturile personale pierdute, precum și să fie despăgubită pentru prejudiciul care i-a fost cauzat.

În corespundere cu art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Articolul 6 din Legea sus menționată, indică că dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilit de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare; b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare; c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice; d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

Astfel, prezenta lege, reglementează nu doar dreptul persoanei la repararea prejudiciului moral în urma acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală, dar și dreptul de a cere compensații pentru reabilitare în urma pornirii urmăririi penale și ulterior scoaterii de sub urmărire penală, nefiind constatată întrunirea elementelor infracțiunii.

În conformitate cu art. 1422 alin. (1) – (3) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația

prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial. Repararea prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ixxxxxx, atragere ixxxxxx la răspundere penală, aplicare ixxxxxx a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ixxxxxx în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 10 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilit de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

Articolul 11 al Legii nominalizate, indică că mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare: a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoXxx respectivă; b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată; e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție. (2) Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art. 219 alin. (4) din Cod de procedură penală; 3) În toate cazurile instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Prin urmare, instanța de recurs apreciază ca eronate concluziile primei instanțe și a instanței de apel cu privire la faptul că acțiunea nu se încadrează în prevederile Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, or, ordonanța de scoatere de sub urmărire penală îi acordă acesteia dreptul de a cere repararea prejudiciului suferit în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, care îi acordă acest drept.

Mai mult, Colegiul lărgit atestă că temeuri de exonerare a statului de la răspunderea patrimonială pentru acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prevăzute la art. 4 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, cât și la art. 14xx alin. (2) Cod civil, în situația din speță, nu se atestă. Or, existând o ordonanță de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, este suficient pentru ca persoXxx să beneficieze de dreptul la repararea prejudiciului și nu pot fi reținute invocările pârâților, precum că Ilonei Sîrbu nu i-au fost aplicate măsuri de constrângere care să cadă sub incidența art. 3 al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998.

În susținerea acestei poziții, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că chiar și în cazul când organul de urmărire penală a respectat cerințele formale la întreprinderea acțiunilor de urmărire penală, acest complex de acțiuni în cumul sunt apreciate ca fiind ilicite odată cu emiterea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală.

Mai mult, instanța de recurs învederează că prin intentarea cauzei penale în privința Ilonei Sîrbu i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, inclusiv dreptului la viața sa privată, pe care le-a suportat în urma acțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței judecătorești. Suferințele psihice și fizice provocate de situația creată i-au cauzat consecințe determinate de retrăiri, încordare psihică, stare de disconfort și alți factori care derivă suferințele morale.

Având în vedere că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana celui care înaintează acțiunea și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție. Totodată, la aprecierea prejudiciului moral, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și că suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în spețe similare.

Astfel, urmează a fi punctat faptul că suma solicitată de reclamantă cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 250 000 de lei, este una exagerată și nejustificată. Or, la stabilirea cuantumului despăgubirilor se impune prin necesitate ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Mai mult, acesta trebuie astfel stabilit, încât să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victime.

În acest sens, luând în considerare cele constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la Stat, prin intermediul Ministerului Justiției, o despăgubire bănească în sumă de xx 000 de lei, care este una rezonabilă și echitabilă, fiind o despăgubire utilă și suficientă, compensatoare pagubelor de ordin moral cauzat persoanei vizate, această despăgubire corespunde și criteriilor de despăgubire stabilite de CEDO prin jurisprudența sa.

În corespundere cu art. 80 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că Ilona Sîrbu, nu a prezentat probe în confirmarea cheltuielilor de judecată suportate în prezenta cauză, fapt ce impune respingerea cerinței înaintate, ca neîntemeiată.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de către Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac, de a casa integral decizia din 03 iunie xxxx a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ilona Sîrbu, reprezentată de avocatul Aurelia Parpalac.

Se casează decizia din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 15 august xx19 a Judecătoriei Căușeni, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ilona Sîrbu împotriva Ministerului Justiției și Procuraturii Generale, intervenienți accesorii Procuratura raionului Căușeni și Inspectoratul de Poliție Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Ilona Sîrbu.

Se încasează de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Ilonei Sîrbu, cod personal 0973101183959, prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în sumă de xx 000 (douăzeci mii) de lei.

În rest, pretențiile se resping, ca neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu